

FRIMIENE

oo

Voorhoedegevecht.

Ik zie culturen als grote cyclussen die op - en neergaan. In een essay dat gaat over kunst deelde ik deze cyclus op in twaalf tijdperken. Deze tijdperken kunnen vervolgens opgedeeld worden in een aantal op elkaar volgende stromingen. In tegenstelling tot klassiek georiënteerde geleerden plaats ik het begin van de onze huidige cultuur niet bij het ontstaan van het Christendom of de klassieke periode, maar plaats ik het hier bij ons, in de Hilversumcultuur. De intrede van het Christendom gaat in als het zevende tijdperk, waarbij de cultuur reeds over haar hoogtepunt heen is. Culturen duren gemiddeld vierduizend jaar. Sinds het einde van de laatste IJstijd kende Europa drie culturen, die elkaar overlaptten: de Yamna cultuur in het oosten, die de landbouw verspreidde over Europa, de zwarte pietten traditie met zich mee bracht en Europeanen Indo-Europese genen gaf (in die volgorde). Daarna kwam de Romeinse beschaving in het zuiden. Tenslotte de Westerse cultuur hier bij ons. En het is mijn voorspelling dat we nog een vierde en laatste cultuur uit het noorden zullen kennen voor we terug de IJstijden ingaan.

Vandaag is de Westerse cultuur nog steeds actief, maar ze loopt op haar laatste benen. We zitten reeds in de laatste tijdsfase dat in het Westen zich Posmodernisme laat noemen. Het is een tijdperk waarin alle waarden worden ontwaard door alle hiërarchie tussen alle waarden weg te nemen, of met andere woorden door alle waarden gelijk te schakelen. Gelijkheid is onze doem. De proponent van deze tragedie is het cultuurmarxisme of postcommunisme. Het zou mij niet

verbazen als onze cultuur eindigt in hartje Europa met een communistische dictatuur. De meest recente postmoderne stromingen heten dekolonialisme, gendergelijkheid en klimaatcatastrofe. Wat mij betreft leven we sinds 2020 in een cyberpunk dystopie. Benieuwd wat volgt!

Maar wat het ook zei, op elk gegeven moment in de tijd kan de mens steeds voor drie posities kiezen. Men kan het gevecht van de heersende stroming aangaan, men kan het opnemen voor een stroming of tijdperk die reeds gepasseerd is, of men kan zich bij de voorhoede voegen.

Hoewel ze het niet graag zullen horen zijn de mensen die vechten voor het dekolonialisme, de gendergelijkheid en de klimaatcatastrofe de heersende stroming en zij zijn dus de voorvechters van de Westerse cultuur zoals die zich vandaag manifesteert; met alle kwalijke dominerende krachten die zij menen te verachten.

Daarnaast zijn er een grote groep mensen die een stroming verdedigen die reeds gepasseerd is of die een stroming of tijdperk uit het verleden willen herstellen. Denk in de kunsten aan de prerafaëlieten, in de cultuuroorlog aan conservatieven en klassieke liberalen als Jordan Peterson en in de politiek als partijen zoals de Nieuwe Vlaamse Alliantie. Hoe goed en wijs hun voorstellen ook zijn, de tijd en de cultuurcycli gaan nooit achteruit. Er kan kortstondig een stap terug worden gezet, maar een stap terug betekent in afzienbare tijd twee stappen voorwaarts.

Wat is die tweede stap? Deze groep zijn de mensen die het voorhoedegevecht aangaan. Zij zoeken de antwoorden van onze tijd niet in het verleden, maar wel in de toekomst. De toekomst is echter grotendeels onbekend en bovendien bevindt

onze toekomst zich achter het einde van de Westerse cultuur; wat deze tijd extra boeiend maakt voor zij die het gevecht aangaan. In 2020 stonden voor het eerst een grote en uiteenlopende groep mensen op waarvan ik denk dat zij de proponenten van deze beweging zullen worden. En dat is wat het OCAD in België aanduidde als de zogenaamde tegenbeweging; die zich aandiente in de betogingen voor de vrijheid in de tijd van het coronafascisme. Uit deze betogingen ontstonden praatgroepen, lezingen, podcasts en nieuwe mediagroepen. Een tweede groep die naar mijn inziens van grote betekenis zal zijn, is het neopaganisme en hun vernieuwde interesse in de Vikingtijd. Het is wachten tot die twee bewegingen elkaar vinden en omarmen. De eerste groep heeft de wind in de zeilen, maar mist een duidelijke horizon. De tweede groep schuwt het daglicht, maar heeft veel diepere wortels.

Hoewel het vandaag nog te vroeg is om over de inhoud te praten kan ik wel het platform van dit nieuwe tijdperk schetsen. Wanneer het postmodernisme alle culturele waarden heeft ontwaard en dus vernietigd, zullen er alleen nog de natuurlijke waarden van het mens zijn overblijven. In het volgende tijdperk zullen wij Europeanen terug deze natuurlijke waarden omarmen, de menselijke waarden en de waarden van de menselijke interactie. Dit tijdperk noem ik het primordialisme.

Ieder individu heeft echter een tijdperk die hem persoonlijk het dichtst bij het hart ligt. Voor mij is dat het tijdperk die op het primordialisme volgt; de tijd van het animisme. In het animisme worden de natuurlijke waarden en brokken en delen uit voorgaande culturen in een creatief proces aan elkaar gelijmd. Er worden met andere woorden primaire structuren opgebouwd. Deze structuren zijn echter nog niet algemeen geldend, maar ze zijn wel de bouwstenen voor een nieuwe

cultuur. Tot die tijd aanbreekt zal ik deel uitmaken van de groep mensen die het voorhoedegevecht aangaat.

Pieter E.M. Van Nieuwenhuysse
29/12/2022

